

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1738. usque ad annum 1740

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1786

VD18 90119355

§. 16. Gravis tumultus in S. Marini Republica cinctatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67878](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67878)

„exemptione, & privilegio gaudere
„possint.,

Sæc.XVIII.
A.C. 1739.

„Hortamur demum paterne simul,
„& efficaciter eosdem Archiepiscopos,
„ne graventur quolibet quinquennio,
„nempe cum renovari sibi prædictæ for-
„mulæ tertiæ facultatem postulabunt,
„Nos, seu Romanum Pontificem pro
„tempore existentem per organum ejus-
„dem Congregationis de fructu, & pro-
„gressu dictarum Missionum certio-
„rare, salva tamen semper in præmissis
„auctoritate Congregationis eorundem
„Cardinalium.,

§. XVI.

*Gravis tumultus in S. Marini Re-
publica concitatus.*

Internum, quo Pontifex ob Archiepi-
scopi Salisburgensis Zelum supera-
bundabat, solatium haud leviter inter-
turbarunt molesti admodum eventus;
quippe eidem nuntiatum erat, a Pon-
tificio triremium Præfesto phaselo
fuisse vectos Romam missos, qui re-
„tulerunt, quamprimum prætoria tri-
remis propugnaculum S. Michaelis at-
tigisset, ad transtra damnatos necnon
remiges inter se conspirasse, & decre-
vissent, milites partim in mare projicere,
partim armis exuere, ac demum tri-
Hist. Eccles. Tom. LXXVI. Bb re-

Sæc. XVIII.
A. C. 1739.

remem ad barbaras oras deducere: re-
exequendæ signaculum fore sclopi ex-
plosionem condita hora noctu facies
dam: Divina autem providentia factum
ut sclopetum pulveris pyrii vitio ex-
plodi non potuisset, seo autem con-
perto conjuratos exclamasse: *Flamma!*
Flamma! quin tamen hæc vox
omnibus pro classico habita fuisse
ad hunc rumorem autem Bussium Al-
chitalassum tempestive accurrisse,
quid rei subesset, suspicatum partim
minis, partim adhibita vi periculosa
hanc conjurationem dissipasse, ac ju-
suisse, ut captivi & coriphæi ad Urbem
veterem deportati, pro merito supplicii
multarentur, demum, facta ulterius
inquisitione varium armorum appa-
tum a conjuratis congestum in trireme
fuisse repertum &c. Hoc nuntio per-
cussus Pontifex pro periculo feliciter
luctato Deo Sospitatori immensas re-
pendit grates.

Vix autem a terrore respiraverat
cum nova majoris tumultus periculum
imminerent. Res ita contigit: Florum
aliquamdiu suo ambitu exigua quidem
civium tamen concordia fortis Respu-
blica Santmarina intra fines Pontificie
ditionis & Ducatus Etruriæ sita: Re-
gebatur propriis suis legibus, tam am-
plis quoque dotata privilegiis ac liber-
tate

tatibus, ut Venetorum Rempublicam, Sæc. XVIII.
A. C. 1739.
 dilectissimam suam Sororem appellare
 non dubitaret. Attamen jam per ali-
 quot annos Senatum inter & populum
 graves exortæ fuerunt discordiæ, om-
 nisque compositæ societatis ordinisque
 nexus intercisus fuit; Optimates in ci-
 ves intoleranda arrogantia inhumani,
 & cives Senatus imperio rebelles; unde
 pro consilio temeritas, pro fidelitate
 morum ac concordiæ dissolutio, pro
 mutuis inter se officiis animorum mæ-
 ror, odium, seditiosa, verbosaque jur-
 gia & continuæ rixæ ac altercationes:
 omnia demum sus deque miscebantur:
 In hoc perturbato rerum statu populus
 motu proprio Romani Pontificis opem
 implorabat, eoquod penes hunc summi
 imperii tunc jus esset. Eo igitur sine
 populi Primores ad Cardinalem Albe-
 ronium, qui finitimam Æmiliæ Provin-
 ciam Legatus administrabat, supplices
 adeunt, & per eum suis calamitatibus
 finem imponi efflagitant. Hic vero,
 cum jam dudum hanc Urbem Aposto-
 licæ Sedi pleno jure subjicere tentasset,
 de oblata occasione lætus, datis ad
 Papam literis exponit, San-Marinos
 a Senatu acriter vexari, paucorumque
 factione ad incitas redigi, proin se eo-
 rum nomine supplicare, ut Pontifex his
 afflictis prompte & efficaciter succur-
 rere

Sæc. XVIII.

A. C. 1739.

rere vellet, in mora esse periculum
 nec spem pristinae unionis superesse, nisi
 tota Respublica Pontificiæ ditioni
 potestati subiceretur. Acceptis
 literis Clemens Alberonio respondit
 quod si San - Marini ultro sese subijce-
 rent, ac in hoc proposito permanere
 viderentur, ipse eorum finibus adesse
 & quotiescunque potior, saniorque
 populi pars Pontificis auctoritatem
 posceret, tunc annuente Senatu
 possessionem caperet, non autem in
 vim adhiberet; quo enim plus quis
 sciret, hunc eo moderatius imperio
 obstrictum esse: præprimis igitur utriusque
 partis causam cognosceret, & quod
 æquum justumque foret. componere
 satageret. Verum hæc Pontificis
 moderatio Cardinali Alberonio adeo
 probabatur, ut pro more suo Martini
 spiritibus fervens, die decima septima
 Octobris Serravallem contenderet, in
 suasque partes loci illius Parochum per-
 traheret, qui sub obtentu, hunc Cardina-
 lem esse eorum Episcopum, incolas con-
 vocavit, Alberonius vero nomine Pontifi-
 cis arcem per suos occupavit, iterque
 suum ad proximum pagum prosecutus
 est; cum autem ibi quidam rustici Ec-
 clesiæ campanas compulsarent, Giangius
 Centurio cognita hac violentia, urbis
 Sant - Marinæ portas claudi iussit, quas
 tamen

tamen alter Centurio, nomine Angelius Sæc. XVIII.
 partim indignationis, partim tumultus A. C. 1739.
 metu aperiri voluit: Urbem igitur Car-
 dinalis nullo milite stipatus ingreditur,
 populo festivo acclamante: *Vivat Pon-*
tifex! Saravallensem quippe arcem a
 Cardinale fuisse occupatam, nondum
 eis innotuerat, omnesque credebant,
 eum nonnisi pro Loliorum libertate de-
 precatum advenisse: Paulopost Opti-
 mates Cardinalem per suos Deputatos
 honorifice salutatum accurrunt, & quo
 officii genere eidem deservire possent,
 interrogant, quibus respondit Albero-
 nius, se brevi sua eis consilia mani-
 festaturum. Tum vero Optimates, ne-
 scio quid funesti ex inopinato Cardina-
 lis adventu ac responso sibi præfagire
 cæperant, magisque eorum timor au-
 gebatur, cum Almerigium olim Com-
 missarium, quem Senatus velut patriæ
 proditorem exulare jusserat, rediisse,
 necnon plures alios rebelles armis præ-
 cinctos in Cardinalis Palatio convenisse
 intelligerent: ne ergo inermes ac im-
 parati obruerentur, tam in arcibus,
 quam in aliis locis milites stationarios de
 improvise irruptionis periculo, missis
 ubique nuntiis admonuerunt: Nihilo-
 minus horum solertiam prævenerat sa-
 gacitas Alberonii, qui jamjam Arimi-
 nensi, Vernechiensi, Montescudolano,

Sæc. XVIII. aliarumque urbium Præfectis mandavit
 A. C. 1739. dederat, ut cum militibus suis ac sbiri
 ad Sant-Marinorum Rempublicam accurrerent, ad Cardinalis Legati notum
 in Urbem penetraturi. Vicissim cives
 & cuncti, quotquot contrahere poterant, milites tota nocte in armis excubabant: ast eadem hac nocte facti illos, qui ad Ripæ portam vigilias agebant, hostiliter invadunt, repellunt, portamque aperiunt; ergo mox trecenti milites Pontificii & totidem sbiri Urbem invadunt, & ni subito claves Urbis portas & arcem della Rocca traderent, Urbis incendium, totiusque Rempublicæ vastitatem minitantur. Sæc. XVIII. afflictis, turbatisque rebus Senatores omni ope & consilio destituti nil reliquum habuere, nisi ut ipsemet Gubernator (ita enim præceperat Alberoni) comitantibus eum civium Primoribus Cardinali Legato claves porrigeret palam tamen declarans, id non nisi per vim metumque fieri: Cardinalis nihilominus sigilla, clavesque ad Archivium, & ad commune ærarium tradi petiit, & die vigesima quinta Octobris arcem della Rocca a suis militibus occupari jussit. Eadem admodum die principes Magistratus ad Cathedralis Ecclesiam convocavit, præcepitque, ut solemni sacramento se obstringerent.

rent, semper se in fide permanuros, Sæc. XVIII. A. C. 1739.
 neque unquam Romanum Pontificem
 deserturos. Hoc idem multi metu ad-
 acti jurant, alii recusant, nonnulli re-
 nova perterriti, ac pejora veriti, Urbe
 dilabuntur, quos inter præcipui erant
 militiæ Præfectus, Leonardelli Fratres,
 Gozius, Onofrius, Bagnius, Benius,
 Martellius, Calbinus, aliique Reipu-
 blicæ Optimates: Hos omnes tamen,
 ut mox redirent, interminata capitali
 pœna, & bonorum confiscatione, Al-
 beronius jussit, Maccionium vero, &
 Ludovicum Beluecium aliosque custo-
 diæ dari, & Leonardelliorum ædes ex-
 pilari præcepit. Saravallenses vero se
 a proprio suo Parocho delusos fuisse que-
 rebantur, & contra Pontificem arma
 parabant, cum vero vim adhiberi cer-
 nerent, sese Cardinalis arbitrio reli-
 quere; soli autem Fiorentini castri in-
 colæ ultro summi Pontificis imperium
 agnoverunt, ceteri autem omnes pagi
 Alberonio declararunt, se quidem ce-
 dere, utpote resistendo impares, si ta-
 men Pontifex eos vi subigere decre-
 visset, se declarare, hanc eorum sub-
 jectionem duntaxat vi extortam esse:
 e contrario autem Montegiardini &
 Faetani cives immotam Reipublicæ fi-
 dem pollicebantur, vi tamen admota
 sese cum ceteris subicere coacti sunt:

Sæc. XVIII.
A. C. 1739.
omnibus enim locis facta erat irruptio
multæ domus ex integro deprædatis
& civium nonnulli Ravennam in carceres abstracti, militiæ Præfecti & Magistratus exauctorati, atque in eorum locum subrogati Angelius, Alphonsus Giangius, ac Julianus Malpelus, & summum Benjamin Lolius in arcis Gubernatorem renuntiatus. Insuper Cardinalis nomine Pontificis edictum promulgari jussit, vi cujus cunctis armis stare vetitum, cumque rumor sparsisset, Etruriæ Administratos validum agmen in Reipublicæ opem Carpegnanum versus emisisse, Alberonius Marinellus & Ravennatensi Præfectis in mandata dedit, ut conscriptis militum supplementis rupta omni mora accurrerent.

§. XVII.

Respublica per summum Pontificem suæ libertati restituta.

Ceterum omnibus persuasissimum fuit cuncta hæc incio ac invito Clemente Papa fuisse attentata, totiusque tumultus auctores, fautoresque extitisse præcipue Almarighium, Lolium Penam, Ariminensem Episcopum, Angelium, aliosque factiosæ plebi adherentes. Graviora insuper mala ex violenta hac Reipublicæ oppressione timebantur,